

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ostravě projednal v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Čestmíra Dudy a soudců JUDr. Danuše Teschlerové a Mgr. Lumíra Čablíka ve veřejném zasedání konaném dne [datum] odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v [okres] proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 24. 2. 2022, sp. zn. 1 T 222/2019 a rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno b), odstavec 2 trestního řádu se k odvolání státní zástupkyně zrušuje v napadeném rozsudku výrok pod bodem ad II/.

Za použití § 259 odstavec 3 trestního řádu se nově rozhoduje takto:

Podle § 226 písmeno b) trestního řádu se obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

narozen [datum] v [obec], řidič, trvale bytem [adresa obžalovaného], t. č. [obec], [ulice a číslo],

zprošťuje obžaloby

státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v [okres] ze dne 13. 12. 2019, sp. zn. 2 Zt 86/2019, pro skutek pod bodem ad 1/ výroku spočívající v tom, že

dne [datum] v časných ranních hodinách v [obec], okres [okres], ve svém bytě na ulici [ulice] [číslo] přilehl na gauč ke spící [celé jméno poškozené], roč. [rok], probudil ji osaháváním na těle v úmyslu mít pohlavní styk, nedbal na to, že poškozená projevovala slovní nesouhlas s pohlavním stykem, rukama jej odstrkávala, vyzývala, aby svého jednání zanechal, nohama uhýbala stranou, postupně ji vysvlékl, její ruce zasunul pod její tělo, částečně ji přiklekl, roztahoval jí nohy, a když poškozená již vysílením nebyla schopná dalšího fyzického odporu a začala plakat, vykonal pohlavní styk,

obžalobou právně kvalifikovaný jako zločin znásilnění podle § 185 odstavce 1, odstavce 2 písmeno a), b) tr. zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

nebot' v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresního soudu byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] pod bodem ad I/ výroku uznán vinným jednak přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku, jednak přečinem výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku. Odsouzen byl podle § 201 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku mu byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byl poškozený [jméno] [příjmení], [datum narození], trv. bytem [obec a číslo] se svým nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Pod bodem ad II/ výroku byl obžalovaný podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěn obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v [okres] ze dne 13. 12. 2019, sp. zn. 2 Zt 86/2019, pro skutek spočívající v tom, že dne [datum] v časných ranních hodinách v [obec], okres [okres], ve svém bytě na ulici [ulice] [číslo] přilehl na gauč ke spící [celé jméno poškozené], roč. [rok], probudil ji osaháváním na těle v úmyslu mít pohlavní styk, nedbal na to, že poškozená projevovala slovní nesouhlas s pohlavním stykem, rukama jej odstrkávala, vyzývala, aby svého jednání zanechal, nohama uhýbala stranou, postupně ji vysvlékl, její ruce zasunul pod její tělo, částečně ji přiklekl, roztahoval jí nohy, a když poškozená již vysílením nebyla schopná dalšího fyzického odporu a začala plakat, vykonal pohlavní styk, čímž měl spáchat zločin znásilnění podle § 185 odstavce 1, odstavce 2 písmeno a), b) tr. zákoníku, poněvadž nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

2. Proti rozsudku podala v zákonné lhůtě odvolání v neprospěch obžalovaného státní zástupkyně, které zaměřila do zprošťujícího výroku. V odůvodnění odvolání státní zástupkyně konstatovala, že dne [datum] byla u Okresního soudu v Bruntále podána obžaloba mimo jiné pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku, jehož se měl [celé jméno obžalovaného] dopustit vůči [celé jméno poškozené]. Po provedeném hlavním líčení soud dne 30. 11. 2020 rozsudkem pod sp. zn. 1 T 222/2019 rozhodl podle § 226 písm. a) tr. řádu o zproštění obžaloby obžalovaného v tomto bodě s tím, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 3. 2021 sp. zn. 5 To 23/2021, které nabylo právní moci téhož dne, byl na základě odvolání obžalovaného i státní zástupkyně zrušen rozsudek Okresního soudu v Bruntále v celém rozsahu a věc vrácena soudu I. stupně, aby v ní učinil rozhodnutí nové. Bylo uloženo, v jakém směru má být dokazování doplněno, a pokud jde o zprošťující výrok v odůvodnění usnesení, krajský soud zaujal stanovisko, že se v zásadě ztotožňuje s právními závěry státní zástupkyně, tedy že k intimnímu styku v inkriminovanou dobu nepochybně došlo a je nutno zvážit pouze to, zda toto jednání je trestným činem. I po provedeném doplněném dokazování dle pokynů Krajského soudu v Ostravě je v dané věci zřejmé, že soud opětovně nesprávně vyhodnotil důkazní situaci, pokud jde o tento skutek, neboť dle spisového materiálu bylo nepochybně prokázáno, že dne [datum] došlo k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a [celé jméno poškozené], roč. [rok], což potvrdili oba jmenovaní. Obžalovaný ve své výpovědi mimo jiné uvedl, že pohlavní styk byl oboustranně dobrovolný v rámci návštěvy poškozené, která u něj po proběhlém pohlavním styku přespala až do ranních hodin. Poškozená ve své výpovědi mimo jiné uvedla, že s pohlavním stykem, který obžalovaný dokonal, nesouhlasila, snažila se jej odstrkávat a slovně dávala svůj nesouhlas najevo, avšak obžalovaný na její naléhání a výzvy nedbal. Ona sama byla unavená a neměla dostatek síly k účinné obraně. Jednoznačně je tedy možno konstatovat, že skutek se stal a užití § 226 písm. a) trestního řádu je již z tohoto důvodu neopodstatněné. Co se týče trestnosti tohoto jednání, pak v rámci doplněného dokazování byla

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

opětovně vyslechnuta i poškozená [celé jméno poškozené], a to u hlavního líčení dne [datum], kdy setrvala na své původní výpovědi s tím, že pohlavní styk nebyl dobrovolný, byl proti její vůli a způsob chování obžalovaného považovala za násilí v době, kdy spolu již neměli žádný vztah, a měla nového partnera.

Je skutečností, že v rámci trestního řízení byl vypracován také i znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví dětské psychiatrie a klinické psychologie dětí a dospělých a znalkyně byla také vyslechnuta v rámci hlavního líčení.

Ani po provedeném hlavním líčení nebylo možno, s přihlédnutím k tomuto znaleckému posudku, jednoznačně vyloučit, že by výpověď poškozené mohla být částečně motivována osobními zájmy, citovým vztahem k obžalovanému apod., když navíc s ohledem na tělesné proporce obou aktérů by měla být poškozená schopna účinné fyzické obrany. Rodiče poškozené však potvrdili, že se jim dcera svěřila s tím, že byla obžalovaným znásilněna a věc oznámila na policii. Trestná činnost obžalovaného je prokazována i dalšími provedenými důkazy, kdy z výpovědi svědka [příjmení] mimo jiné vyplývá, že mu poškozená telefonovala, plakala, chtěla se s ním sejít, popisovala, že na ni obžalovaný sahal, že byl pohlavní styk a že to nechtěla. Svědek dodal, že když se mu poškozená svěřovala, byla velmi rozrušená. Také svědek [příjmení] potvrdil, že mu poškozená telefonovala a chtěla po něm, aby pro ni přijel a odvezl ji, že byla znásilněna a došlo k nechtěnému pohlavnímu styku z její strany. Rovněž i svědek [jméno] [příjmení] ve své výpovědi potvrdil, že se mu poškozená svěřila s tím, že šla k obžalovanému pouze přespat. Signály, že se poškozená krátce po činu chtěla někomu svěřit a s někým o celé záležitosti podrobně mluvit, vyplývají z výpovědí všech těchto svědků. Svědek [jméno] [příjmení] dále dodal, že když se s poškozenou nakonec setkal, viděl, že měla modřiny na stehně. Následně pak, jak vyplývá ze spisového materiálu, se poškozená svěřila i dědečkovi a matce.

Dle názoru státní zástupkyně by bylo velmi nepravděpodobné, aby poté, co poškozená šla k obžalovanému pouze přespat, a v průběhu noci došlo k oboustrannému dobrovolnému pohlavnímu styku, následně nakonec od obžalovaného odcházela s tím, že volala dalším několika osobám, rozrušená, požadovala odvoz a všem popisovala, že došlo k nedobrovolnému pohlavnímu styku, a to v situaci, kdy neměla kam jít a kde přespat. Spisový materiál rovněž obsahuje facebookovou komunikaci, kdy komunikují pouze obžalovaný a poškozená, případně poškozená s dalšími osobami. Z této komunikace je možno rovněž vzít za prokázané, že poškozená obžalovanému psala, že to nechtěla a bylo to znásilnění a on sám jí odpovídal, že, „měl chuť a byla mu ukradená“. Z této odpovědi je možno dovodit, že došlo k pohlavnímu styku, který chtěl obžalovaný, bylo tam užito nějaké násilí a obžalovanému to bylo jedno. Toto také navazuje i na skutečnost, kterou popisovala poškozená, a to že když chtěla vstát z postele, obžalovaný ji uchopil a znovu na postel hodil zpět. Nebylo prokázano ani po doplněném dokazování, že by poškozená chtěla obžalovanému výrazně uškodit, že by měla zájem na jeho trestním stíhání, neboť již měla svůj nový vztah a neměla zájem obnovovat vztah s obžalovaným. I při zohlednění závěrů znaleckého posudku o obecné a specifické věrohodnosti poškozené, je nutno vzít v potaz i skutečnost, že je jasně daná komunikace mezi poškozenou a obžalovaným o tom, k čemu skutečně v noci mezi nimi došlo a nejsou důkazy pouze v tom smyslu, s čím se následně poškozená svěřila jiným osobám, kde by mohla být věrohodnost jejich tvrzení zpochybňována. V celé facebookové komunikaci není ani náznak slovní obrany obžalovaného v tom smyslu, že v uvedenou noc došlo k pohlavnímu styku z oboustranného zájmu a dobrovolnosti.

Jednoznačně, jak již bylo výše konstatováno, došlo ke skutku a soudem tedy bylo nesprávně rozhodnuto o zproštění obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu. I v případě, že soud měl v úmyslu zohlednit pochybnosti v důkazní situaci, s ohledem na znalecký posudek na poškozenou, bylo by namíste rozhodnout o zproštění obžalovaného obžaloby, pokud jde o tento skutek, avšak podle § 226 písm. b) trestního řádu. Nicméně s přihlédnutím ke všem rozebíraným skutečnostem navrhl, aby Krajský soud v Ostravě podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu zrušil rozsudek Okresního soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

v Bruntále ze dne 24. 2. 2022 sp. zn. 1 T 222/2019, kterým byl obžalovaný podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěn obžaloby a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil tomuto soudu k novému projednání a rozhodnutí.

3. Krajský soud podle § 254 odst. 1, 3 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku a správnost postupu řízení rozhodnutí předcházející, a to z hlediska vytýkaných vad a odvolání státní zástupkyně shledal důvodným.

4. Jak vyplývá z odůvodnění odvolání státní zástupkyně, krajský soud se předmětnou věcí zabýval již podruhé, když usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. března 2021, č. j. 5 To 23/2021 - 400 byl podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu z podnětu odvolání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] a státní zástupkyně zrušen v celém rozsahu rozsudek Okresního soudu v Bruntále ze dne 30. 11. 2020 sp. zn. 1 T 222/2019 a podle § 259 odst. 1 tr. řádu byla věc vrácena soudu I. stupně, aby v ní učinil rozhodnutí nové. Zrušeným rozsudkem okresního soudu byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uznán vinným pod bodem ad I/ výroku jednak přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku, jednak přečinem výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku. Odsouzen byl podle § 201 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku mu byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byl poškozený [jméno] [příjmení], [datum narození], se svým nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. Pod bodem ad II/ výroku byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] podle § 226 písm. a) tr. řádu naopak zproštěn obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v [okres] ze dne 13. 12. 2019, sp. zn. 2 Zt 86/2019, pro skutek spočívající v tom, že dne [datum] v časných ranních hodinách v [obec], okres [okres], ve svém bytě na ulici [ulice] [číslo] přilehl na gauč ke spící [celé jméno poškozené], roč. [rok], probudil ji osaháváním na těle v úmyslu mít pohlavní styk, nedbal na to, že poškozená projevovala slovní nesouhlas s pohlavním stykem, rukama jej odstrkávala, vyzývala, aby svého jednání zanechal, nohama uhýbala stranou, postupně ji vysvlékl, její ruce zasunul pod její tělo, částečně ji přiklekl, roztahoval jí nohy, a když poškozená již vysílením nebyla schopná dalšího fyzického odporu a začala plakat, vykonal pohlavní styk, čímž měl spáchat zločin znásilnění podle § 185 odstavce 1, odstavce 2 písmeno a), b) tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

V usnesení krajský soud konstatoval, že v postupu v dosavadním řízení byly shledány natolik závažné nedostatky či pochybení, že je nemohl napravit v rámci veřejného zasedání, kdy soud I. stupně, jednak porušil ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. řádu, tedy ani neprovedl dokazování náležitým způsobem a v potřebném rozsahu tak, aby byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, ani provedené důkazy nevyhodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, a vzhledem k tomu nemohl učinit zákonu odpovídající rozhodnutí o vině a trestu, neboť skutková věta vztahující se k jednání obžalovaného popsanému pod bodem ad I/ výroku neobsahuje popis jednání, které by mohlo být právně kvalifikováno jako přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku. Samotné odůvodnění napadeného rozsudku ve vztahu k jednání obžalovaného pod bodem ad I/ výroku je v příkrém rozporu s ust. § 125 odst. 1 tr. řádu, neboť okresní soud nepracoval se všemi provedenými důkazy, pokud jde o důkazy, které vyjmenovává v odůvodnění napadeného rozsudku, pak zejména z výpovědí svědků jsou citovány pouze jejich části, vytržené z kontextu a pokud u těchto okresní soud vůbec vyložil, které skutečnosti z nich vzal za prokazané, učinil tak pouze zevšeobecnujícím způsobem, tj. konstatováním, že je jimi obžalovaný usvědčován ze spáchání přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku. Obhajobou obžalovaného se v podstatě nezabýval vůbec. Dále považoval krajský soud za nezbytné uvést, že jednáním obžalovaného [celé jméno obžalovaného] byly nepochybně naplněny všechny zákonné znaky skutkové podstaty výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

Ve vztahu ke zprošťujícímu výroku, se krajský soud v zásadě ztotožnil s právními závěry státní zástupkyně, tedy že k intimnímu styku v inkriminovanou dobu nepochybně mezi obžalovaným [celé jméno obžalovaného] a poškozenou [celé jméno poškozené] došlo a je nutno toliko zvážit, zda se jedná o trestný čin.

5. Pokud jde o postup v řízení u okresního soudu po zrušení a vrácení věci, shledal krajský soud pochybení soudu I. stupně ve vztahu k jednání obžalovaného právně kvalifikovaného obžalobou jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku, které mu bylo vytýkáno již výše uvedeným usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. března 2021, č. j. 5 To 23/2021 - 400 a na něž v odůvodnění odvolání státní zástupkyně ve svých námitkách poukázala.

6. K odvolacím námitkám státní zástupkyně tak bylo především nutno opět přisvědčit té skutečnosti, že mezi obžalovaným [celé jméno obžalovaného] a poškozenou [jméno] [celé jméno poškozené] bez jakýchkoliv pochybností dne [datum] k pohlavnímu styku došlo a bylo nutno toliko zvážit, zda se jednalo o násilný akt ze strany obžalovaného či nikoliv.

Ve vztahu k hodnocení výsledků provedení dokazování státní zástupkyní, poukazuje krajský soud na to, že výpovědi obžalovaného, poškozené i svědků je nutno hodnotit celé a v jejich vzájemných souvislostech.

Z výpovědi obžalovaného [celé jméno obžalovaného] bylo zjištěno, že v inkriminované době již byl jejich vztah narušen, neboť poškozená navázala vztah jiný, na což obžalovaný reagoval opakovanými intimními kontakty s jinými dívkami. Přesto poškozená k obžalovanému chodila i nadále přespávat. V inkriminovanou noc se dle jeho výpovědi nijak intimnímu styku s ním nebránila, prostě pouze na chvíli přerušila svou činnost na mobilním telefonu, které se věnovala. Podle jeho názoru se mu mstí za to, že se s ní rozešel, protože i po té, co se dozvěděl o její nevěře, mu stále navrhovala, aby byli spolu.

Z výpovědi svědkyně [celé jméno poškozené] vyplývá, že od října 2018 již spolu s obžalovaným nechodili, byli kamarádi. Byl to obžalovaný, kdo jí řekl, že už s ní nechce chodit. Chodila za ním i nadále, utíkala k němu od rodičů, protože ho stále milovala, spali spolu. Bylo to až do toho února. Bylo jí líto, že se spolu rozešli, myslela, že by spolu mohli zůstat. S tím druhým přítelem, [jméno], chodila asi rok, obžalovanému to řekla až v tom říjnu. [příjmení] si také chodil za svou ex a vyspal se s dalšíma holkama, což zjistila na facebooku. V tu noc se intimnímu styku s ním bránila tak, že uhýbala a říkala mu, že intimní styk nechce. O napjatém vztahu mezi nimi svědčí i následná facebooková komunikace. O tom, co se mezi nimi stalo, volala kamarádům po té, co odešla ke své nevlastní matce, přesněji řečeno mladé 26leté ženě, která byla přítelkyní jejího otce. Trestní oznámení podala na obžalovaného až asi za týden, kdy si napřed myslela, že se už neuvidí, ale asi za ten týden se jí ozval, začal jí psát a posílat své nahé fotky.

K výpovědím [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], tedy svědků, jimž poškozená ráno telefonovala, bylo zjištěno následující: [jméno] [příjmení] je osobou, se kterou byla poškozená obžalovanému nevěrná, ale současně také osobou, která dle své výpovědi neměla zájem o trvalejší vztah s poškozenou. [jméno] [příjmení] považovala za svého dědu, neboť dlouhodobě žil s její babičkou a tehdy jí pomáhal na její žádost odstěhovat věci od obžalovaného k sobě, nebrečela, přespala u něj, druhý den mu připadala spokojená, veselá, přišlo mu, že to znásilnění přešla tak nějak normálně. V podstatě celou dobu, co ji znal, měla značné sklony ke lhaní. [jméno] [příjmení] popsal, že k němu poškozená přišla s kufrem, chvíli brečela, že ji obžalovaný znásilnil, protože je znal oba, moc se mu to nezdálo. Říkala mu, že už u [jméno] nechce být, není s ním k vydržení, doma jí nepomáhá, píše si i s jinýma holkama na facebooku.

Svědkové [jméno] a [jméno] [příjmení], rodiče poškozené, ve své výpovědi uvedli, že s dcerou měli značné problémy, utíkala z domu, dopouštěla se záškoláctví, rodina byla pod dohledem OSPODu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

Matka vyslovila pochybnosti o tom, že by, vzhledem k nepoměru fyzických sil, obžalovaný byl schopen poškozenou znásilnit.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie a výpovědi znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] v hlavním líčení vyplývá, že u poškozené nebyla shledána přítomnost žádné duševní poruchy nebo nemoci, její osobnost vykazuje nerovnoměrnosti ve vývoji směrem k emoční nestabilitě na terénu hereditárním s výrazným podílem sociálního učení. Aktuální intelektová kapacita poškozené se pohybuje v rozmezí spodního pásma průměru a je výrazem dostatečných dispozic pro orientaci v praktických aspektech reality. Její emoce jsou nevyvážené, vážně rovnováha mezi extrémy, tj. mezi potlačením citů a situační emocionální expresivností a je celkově malá schopnost emoce přijmout, vyjádřit a kontrolovat, malá schopnost empatie, převaha egocentrismu a od toho se odvíjející málo efektivní sociální obratnost. Nemá sklon k dominantním pozicím, nelze však shledávat ani ochotu přejímat výlučně role podřídivé. Usiluje o potvrzení vlastní hodnoty. Má dostatečné psychické předpoklady k objektivnímu vnímání, zapamatování a vybavování prožitých událostí. Nebyla u ní zjištěna tendence podávat v indiferentních situacích idealizované, smyšlené verze prožitých událostí, nebyly u ní zjištěny známky patologické lhavosti. Inkriminovaná událost má pro poškozenou subjektivní a zcela specifickou hodnotu, stala se součástí přetrvávajícího vztahu mezi ní a obžalovaným, dle ní až do inkriminované události přátelského, zároveň s očekáváním z její strany v obnovení vztahu partnerského. Netají se s negativními postoji vůči obžalovanému. Nelze tak u ní vyloučit motiv pro zkreslení výpovědi z vlastních vnitřních pohnutek. S ohledem na to, že z její strany nelze zachytit jakékoliv emoční projevy, které by napovídaly psychické traumatizaci, nelze se na základě psychologického vyšetření vyjádřit, zda k sexuálnímu násilí ze strany obžalovaného vůči poškození došlo tak, jak je popisuje.

7. Na základě výše uvedených skutečností dospěl krajský soud k závěru, že výpovědi obžalovaného, poškozené a jmenovaných svědků i nálezy znalkyň z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie jsou souladné, navzájem se doplňují, a proto nelze bez důvodných pochybností učinit závěr spočívající v tom, že obžalovaný dne [datum] donutil [jméno] [příjmení] k pohlavnímu styku násilím. Nemohl proto dospět k jinému závěru než, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, a proto je nezbytné obžalovaného pro skutek popsany v obžalobě podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostit. Proto podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. řádu k odvolání státní zástupkyně zrušil v napadeném rozsudku výrok pod bodem ad II/ a sám za použití § 259 odst. 3 tr. řádu ve věci nově rozhodl.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i nespěch obviněného

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v [obec].

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) -m) nebo § 265b odst.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 20. 5. 2022

JUDr. Čestmír Duda v. r.
předseda senátu

Vypracovala:
JUDr. Danuše Teschlerová